

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 18 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Premeščenje isterske deželne uprave.

Dogodki ob poslednjem deželnozbornem zasedanju so vendar malo odprli vladi oči, da Poreč ni pravi kraj za isterski deželni zbor. To umazano lahonsko gnezdo v nobenem oziru ne ugaja za sedež deželne uprave. Tudi sam Rinaldini je moral prevideti, da to ne gre, da bi italijanska mularija z galerije komandirala deželni zbor.

Zaradi tega je pa vlada jela misliti, da se zbor skliče letos v Pulj. Ne misli se pa le deželni zbor sklicati v Pulj, temveč se tja preseli cela deželna uprava. Da se deželni odbor preseli iz Poreča kam drugam, za to niso samo slovanski poslanci, temveč tudi italijanski, zlasti deželni odborniki. Posebno bodo pa deželni uradniki veseli, če bodo mogli ostaviti Poreč. V tem mestu je namreč vse jako drago, prebivalstvo je pa tako surovo in zabito, da pač nima nikdo veselja bivati mej njim. Zato se bode jedva kdo potegnil za Poreč. Seveda poreški Italijani se bodo potem kesali, da so tako kazali svojo surovost nasproti slovanskim poslancem.

Premeščenje deželne uprave bode za Poreč silen udarec. Temu mestu zginejo skoro jedini dohodki. Obrt in trgovina, kolikor je je, bode ta popolnoma propali. Kmalu bode to mesto na isti stopinji, kakor kaka raztrgana ogerska vas na stepi.

Italijani pa niso veseli, da se preseli deželna uprava v Pulj. V Pulju je preveč vojakov, ondu ni kraj za kako demonstracijo. Puljsko prebivalstvo je jako navezano na vojaško upravo in je vedno v dotiki s častniki in vojniki raznih narodnostij, zatorej ni in ne more biti tako sovražno proti vsemu, kar ni italijanskega. Italijanski listi se zelo boje, da slovanski poslanci ne najdejo pri mestnem prebivalstvu celo opore. Tega mi seveda ne verjamemo, a to je gotovo, da Pulj ni mesto za kake italijanske demonstracije. V Pulju bi deželna uprava ne mogla biti tako izključno italijanska, kakor je bila v Poreču. V Pulju vlada ves drug duh in to bi uplivalo tudi na deželne odbornike in uradnike.

Istra sedaj nima nobene, a deželnega stolnega mesta. Razni uradi so razdeljeni po različnih mestih. V Poreču je deželni odbor, v Rovinju okrožno so-

dišče, v Pulju višja gimnazija, v Kopru učiteljsišče. Da Istra nima pravega stolnega mesta, to prihaja največ od tod, ker nobeno mesto ni bilo primerno za stolno mesto. Zadnji čas se je pa močno povzdignil Pulj, ko je ondu vojni pomorski arzenal in vojno пристanišče. Če se v Pulj deželna uprava premešči, utegne to mesto postati deželno stolno mesto.

V Pulju ni tal za irendento že zaradi mnogih vojaških uradov. Ondu veje precej avstrijski duh. Če tako mesto postane stolno mesto, bode to uplivalo na vso Istro. Od glavnega mesta se bode širilo avstrijsko mišljenje. Zato pa Italijani s Puljom nikakor niso zadovoljni.

Rajši bi videli, da se isterska deželna uprava premešči v Trst, kjer je že tako isterski deželni šolski svet. V Trstu je italijanski živelj že dovolj močen, da se ni bati, da bi ondu isterska deželna uprava kaj od svoje italijanske nestrpnosti zgubila. Mej tržaškimi in isterskimi irendentovci bi se potem še bolj utrdile vezi, kar bi gotovo ne bilo v slovanskem, pa tudi ne v avstrijskem interesu. Seveda je mej drugimi tudi vitez Rinaldini, ki bi rajše videl isterski deželni zbor in odbor v Trstu nego pa v Pulju. Če bodo njega na Dunaju poslušali, gotovo Pulj ne postane istersko stolno mesto. Toda mi upamo, da se Badeni o isterskih razmerah vsaj še od koga drugega daje poučiti, kakor od viteza Rinaldinija.

Italijanski listi že pišejo, da vlada v sporazumenju s Slovani hoče prenesti deželni zbor. Namen taki pisavi je očividni. Nahnjaskati hočejo Italijane proti Slovanom. V resnici pa vlada dosedaj še ni nobenega slovanskega poslanca za svet vprašala. Če se bode deželna uprava premeštila, se bode jedino zaradi tega, ker je vlada spoznala, da Poreč ni več mesto zanjo. Krivda pa zato ne zadeva drugega, kakor poreške Italijane same.

V Ljubljani, 10. aprila.

Čehi na Dolenjem Avstrijskem. Brnski list „Lidove Noviny“ so priobčile odprto pismo na pravosodnega ministra grofa Gleispacha, v katerem zahtevajo, naj se meja mej Dolenjo Avstrijo in Moravsko tako uredi, da se češki kraji pridružijo

Moravski. Dokler se pa to ne zgodi, naj se pa pri okrajnih sodiščih v Feldbergu, Korneuburgu in Zistersdorfu vzprejemajo tudi slovanske uloge. Mi to češko zahtevo popolnoma odobrujemo in smo tudi prepričani, da jo bodo podpirali naši državni poslanci, ako se bode kedaj v zbornici razpravljalo o nji. Nemški listi seveda grozno zabavljajo proti tej češki predrznosti. S tem pa le kažejo svojo krivičnost in nedoslednost. To urejevanje meje se zahteva po istem načelu, kakor zahtevajo Nemci razdelitev okrajev po narodnostih na Češkem. Dokler niso Nemci pripravljeni, povsod priznati tega načela, pač ne smejo od Čehov, ki so od nekdaj bili deželni avtonomisti, zahtevati da bi je priznavali. Seveda mnogo upanja ni, da bi se ta češka želja kmalu izpolnila.

Zastran češke politike se je „Edinost“ silno razkorčila nad nami. Na njeno dolgo razpravljanje ne bomo odgovarjali. Jedro vsemu dolgemu članku tiči v tem, da bi Slovenci baš zaradi tega, ker Čehi tu pa tam greše proti splošni koristi avstrijskih Slovanov, se jih morali tesno okleniti ter jim dokazati z dejanji, da morejo računati na nas za vse slučaje; le tako jih bomo primorali, da bi se vestneje bavili in se izdatneje potezali za naše keriet, kolikor je mogoče v okviru splošnih skupnih koristij. Zares, za tako najivne pa mi gospodov pri „Edinost“ nismo imeli. Mi naj bi Čehi podpirali brezpogojno, naj je to v našem interesu ali ne, Čehi pa le tedaj, če bode v njih interesu. To je pač preveč zahtevano. Spoštovanja se pa noben politik s tem še ni pridobil, če je komu svojo podporo usiljeval. Tudi ni verjetno, da bi Čehi nas bolj čislali in nas bolj podpirali, ko bi vedeli, da so naše podpore popolnoma gotovi, če nas tudi prezirajo. Sicer pa prepuščamo svojim čitateljem, naj presodijo, če bi bila taka politika dostojna narodnih zastopnikov. Mi mislimo, da nam vsak razsoden človek pritegne, da s tako najivnimi ljudmi ni nobena resna polemika mogoča.

Socijalisti in narodnost. Sprva je socijalistična stranka narodnost popolnoma prezirala, a je kmalu spoznala, da je narodna ideja premočna, da bi se dala kar prezreti. To se je pokazalo pri soci-

Listek.

Prirodopisni in tehniški razgled.

Pis. J.

VIII.

Znani kemik, profesor dr. Klemen Winkler, piše nekje v svojih delih: „Naša doba je v pravem pomenu besede doba sežiganja. Povsodi, kjer se je naselila industrija, nahajamo ognjišča, na katerih gori fosilno oglje, povsodi vidimo stalne, premične in plavajoče dimnike, ki v zračni ocean neprenehoma pošiljajo plinasto izgorino oglja, namreč ogljikovo kislino. Množina ogljikove kisline, katero producira sedanje človeštvo s sežiganjem, bodisi v svrhu svetlobe ali elektrike, bodisi v dobavo gorke in aile, je v primeri s poprej ogromno narasla. Ko sežigamo oglje v tako silni množini in vpeljavamo ogljik, ki je ležal cele geološke periodice mrtov v zemlji, zopet v krožni tok pozemeljskih presnov, se moramo pač vprašati, ali se ne bode vsled tega kakovost naše atmosfere toliko spremenila, da bode zginilo v njej sedanje kemijsko ravnotežje?“

Na to velevažno vprašanje lahko na podlagi računov takoj s „ne“ odgovorimo.

Leta 1894 so producirali na vsej zemlji okroglo 546 milijonov ton (tona = 1000 kg) ali natančno 546.065.861 ton premoga. Ko bi to ogromno množico premoga na jedenkrat sežgali, bi dobili — ako računamo, da ima jedna tona premoga 800 kg ogljika v sebi — 1.602.157.236 ton ogljikove kisline. V tej je 448.604.026 ton ogljika. Ta množina je na prvi pogled strmoglavno velika, a vendar je v primeri z ogljikovo kislino, ki se nahaja v našem ozračju, zelo, zelo neznatna. Znano je, da ima zrak 0.04 prostorninskih procentov ogljikove kisline v sebi, to je na vsakih 10.000 litrov zraka pride 4 litre ogljikove kisline. Ker tehta naša atmosfera 5000 bilijonov ton, odpade nanjo 3 bilijone ton ogljikove kisline ali 800.000 milijonov ton samega ogljika. K tej sicer neznanski, a za nas celo nečutljivi in nevidni množini ogljika bi se pridružilo, ko bi ves premog jednega leta (1894) skurili, še približno 448 milijonov ton ogljika; prirastek bi torej znašal le 0.056 procentov, ali srednja množina ogljikove kisline v zraku bi se pomnožila le na 0.040.022 procentov. To pa je tako mala razlika, da jo ne more noben kemik eksperimentalno dokazati. Po vsej pravici pravi na to profesor Winkler: „In ko bi danes toliko piritev in magnetnih krčev izkopal, kar jih je sploh

možno dobiti z rudokopstvom, in ko bi iz njih naredili samo žvepleno kislino, v njej pa vtopili vse dolomite in vapence naše zemlje, bi bila množina nastale ogljikove kisline po človeških pojmih pač veličanska, a veter bi jo pregnal in zginila bi brez sledu v zračnem morju!“

Stari ljudje tako radi hvalijo stare čase. „Nekdaj je bilo vse drugače, vse bolje“ — to čujemo vedno ponavljati. Gotovo je bilo za marsikoga prijetno delo, ko je polovico dne v svoji pisarni porabil za rezanje in prirejanje gosjih peres, s katerimi so pisali naši stari očetje, ali pa ko je cele dni zabil s tem, da je črtal svoj uradni papir in delal uradne formulare... Danes je to vse drugače. Samo mesto Birmingham na Angleškem izdelava sedaj vsak teden 14 milijonov jeklenih pisalnih peres, ki napolnijo več kakor 100.000 škatlic! Búcičke, katere so pred nedavnim časom še izdelovali s prosto roko, proizvajajo danes stroji, in sicer jih naredé v imenovanem mestu vsak teden 100 milijonov ali približno pet milijard na leto. Poleg tega producira mesto Birmingham v teku jednega tedna: 1 milijon gumb, 300 milijonov žebeljev, 5 milijonov raznih kovanih novcev; dalje 6000 železnih postelj, 7000 pušk, 1000 sedel, 200.000 parov ocal, 500.000 klinov, vijakov in izvijačnikov, 3500

jalističnem shodu v Pragi. Sklenili so, da svojo stranko organizujejo po narodnostih. Organizovala se bode posebno češka, poljska socialno demokratična stranka, in te stranke bodo pa poslale svoje zastopnike v skupno delegacijo, ki bode vodila vso avstrijsko socialno demokracijo. Če se bodo slovenski socialisti samostojno organizovali, ne vemo. Najbrž se bodo tudi, ker na mednarodni podlagi bi na Slovenskem pač ničesa ne dosegli. Posebno nimajo upati uspeha, ko bi se pod krinko socializma hotela širiti narodna mladost ali pa celo germanizacija. Narodna ideja še ne bode tako hitro poginila, kakor bi nekateri radi, če so celo socialisti še prisiljeni se nanjo ozirati.

Šolstvo v Galiciji je še vedno jako zanemarjeno. V Galiciji še vedno nad štiri milijone ljudi ne zna čitati in pisati; 3000 občin je brez šol, 2000 šolskih razredov zaprtih, ker ni dobili učiteljev, 1000 učiteljev nima potrebnega usposobljenja; 744.000 otrok ne hodi v šolo zaradi pomanjkanja šol in učiteljev. Pri takih razmerah se tudi ni čuditi sedanjim gališkim političnim razmeram.

Obnovljenje pogodbe z Ogersko. Ogersko časopisje, opozicijsko in vladno, silno zabavlja proti kvoti, kakor jo je izračunila avstrijska kvotna deputacija. Iz vsega se vidi, da Ogrji niso pričakovali nobenega odpora od Avstrije. Mislili so, da se pogodba kar gladko obnovi, kakor se je pred desetimi ali dvajsetimi leti. Razmere so se pa od tistega časa bistveno premenile. Zedinjena levica, ki je bila iz političnih ozirov pripravljena Ogrom vse dovoliti, je ob ves vpliv in se bori za obstanek. Pripravljena je z drugimi strankami upirati se Ogrom, drugače zgubi vse zaupanje pri volilcih. Hohenwart, ki je tudi rad prijenjal, je tudi močno ob veljavo. Njegov klub je silno oslabil. Stranke, ki si pa pridobivajo veljavo, pa nikakor niso voljne, Ogrom se udajati. Madjarski krogi že računajo s tem, da se bode pogodba začasno podaljšala za jedno leto. Kaj bode pa potem, o tem pa menda ne premišljajo v Budimpešti. Če morda mislijo, da bode nova avstrijska zbornica poslancev prijenljivejša, se pač motijo.

Kršnjavi. Načelnik učnega oddelka hrvatske deželne vlade Kršnjavi je že odstopil in bode sopeset prevzel stolicu na vseučilišču. Če tudi ni njegova ostavka še vzprejeta, vendar je vse svoje posle že izročil sekcijemskemu svetniku Miljenu in ostavil urad. V kratkem se mu bode imenoval naslednik. Govori se, da bode imenovan višji državni pravdnik Krajsovič za to mesto. Značilno je pač za hrvatske razmere, če se misli vodstvo šolstva višjemu državnemu pravdniku izročiti. Menda mislijo, da bode to pravi mož za preganjanje vseučiliščnikov, ako bi bili še tako predrzni, da bi uprizorili kako protimadjarsko demonstracijo.

Nova organizacija šol na Poljskem. Ruska vlada baje namerava preosnovati šolsko upravo na Poljskem. Ozirati se baje misli vlada bolj na poljski živelj. Sestavil se bode nov šolski odsek iz ruskih upravnih uradnikov, v kateri se pa pokličejo knez Radziwil, grofa Ostrovski in Potocki, kot zastopniki Poljakov. To poročilo posnemamo po poljskih listih in je torej tudi mogoče, da so vse le poljske želje.

mehov in 800 ton usnjatih izdelkov; 536 kilometrov stenja za svetilnice (to izda v letu 30.000 kilometrov ali $\frac{1}{4}$ zemeljskega ekvatorja), 6436 kilometrov jeklene žice, torej 350 kilometrov na leto — dolžina, ki bi zadostovala za telegrafsko zvezo mej zemljo in mesecem! — Te številke pač jasno kažejo angleško trgovsko in obrtniško upretnost. Kdaj se bode naša Kropa in naši železniki le relativno približala angleškemu vzorcu?

Iz celuloide izdeluje moderna industrija razne objekte za vsakdanjo porabo, osobito tudi za porabo pri naši obleki. Gumba, manšete in ovrtnike iz celuloide se tudi pri nas čestokrat opazujejo, posebno pa pri ljudeh, ki nimajo prilike, perilo pogostoma menjavati. Izdelki iz celuloide so pa glede ognja skrajno nevarni! Če se celuloid vname, gori s silnim plamenom, ki je tako vroč, da takoj prežge kožo do kosti. Gorje onemu, kateremu bi se vžgal ovrtnik iz celuloide — težke bi pogasil ogenj in najbrže bi mu šlo za življenje. Ogenj se celuloide jako rad prime. Suknja z gumbami iz celuloide je visela blizu kamina, in v 2—3 minutah so začeli gumbi goreti. Nastal je precejšen dim in takoj je bila velika luknja v suknji. Tedaj pozor pri rabi celuloidnih predmetov! —

Bolgarski knez je prebil velikonočne praznike v Carigradu. Na velikonočno nedeljo je bil v katoliški cerkvi v loži francoskega veleposlanika. Bil je pa tudi pri pravoslavni božji službi, katero je imel bolgarski eksarh. Pravoslavne božje službe se je udeležil v gala-obleki z mnogobrojnimi spremstvom. To je dalo povod nekaterim časniškim dopisnikom, da poročajo svojim listom, da knez namerava prestopiti v pravoslavje. Če je kaj resnice na tem, ne vemo. Dosledno bi pač bilo. Če zmatra pravoslavno vero dobro za svojega sina, naj bode še zanj. Seveda bi s tem se še poostiril razpor v njegovi rodbini. Knežinja bi se potem morda ne hotela povrniti v Sredec in knez bi bil morda prisiljen po določilih pravoslavne cerkve ločiti se od nje in si poiskati kako pravoslavno princesinjo za nevesto. Svoj prestol bi si vsekako bolj utrdil, ko bi se popravošlavlil.

Francoska vlada in senat. Francoska vlada je dobila nepričakovano novega saveznika proti senatu. Skoro vsi ruski listi obsojajo senat, da dela vladi težave v vnanji politiki in zahteva pojasnila, katerih mu iz diplomatskih ozirov dati ne more. Pisava ruskih listov bode gotovo napravila vtis na francosko prebivalstvo. Stališče vlade se je vsled pisave ruskih listov gotovo nekaj utrdilo. Nič ne bode pomagalo njenim nasprotnikom, da so bili pri nekem dirkanju uprizorili demonstracijo proti ministerstvu.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 10. aprila.

— (Nepotrebno opravičevanje) Uradni list je danes priobčil daljši članek, v katerem se nekako opravičuje vladno postopanje glede regulacijskega načrta. Kdor je prečital naš članek, kateri smo priobčili gledé nepotrditve regulacijskega načrta, na tega ne morejo izvajanja uradnega lista narediti nikakega utisa. Naravnost ironija pa se nam zdi zatrevanje, da je vlada hotela z nepotrditvijo pospešiti stavbinsko delavnost. Da je bilo vladno postopanje v zmislu obstoječega stavbinskega reda popolnoma opravičeno, to smo povdarjali tudi mi, nerazumno pa je, kako more vlada misliti, da se bodo stavitelji kar na kratko pokorili določbam mestnega stavbinskega urada in iz samega „Gemeinsinn“ opustili priliko, zavarovati svoje osebne koristi. Uspeh vladne odredbe bo ta, da se bo vsakdo upiral zidati tako, kakor bo zahteval mestni magistrat, namreč po nedobrenem regulacijskem načrtu, vsakdo bo skušal obvarovati svoje interese, dočim bi se nihče ne bil upiral, ko bi bil načrt potrjen. Končni efekt vladne odredbe bo ta, da se letos ne bo zidalo vse to, kar se je nameravalo, da bodo prizadeti posestniki imeli izgubo pri oprostitvi davkov, magistrat veliko nepotrebnega dela in sitnostij, da se stanovanja podraže, in da nastane na jesen veliko pomankanje stanovanj. Za vse to se imamo zahvaliti visoki dež. vladi, katere postopanje kaže, kakor bi hotela ovirati razvoj našega mesta in kakor bi mestu in njega prebivalstvu ne hotela biti naklonjena.

— (Najnovejši Katon) gosp. dr. Vinko Gregorič je na našo notico „Ne hodi na solnce, kdor ima maslo na glavi“ odgovoril v sinočnem „Slovincu“ to-le: „Ni res, da bi jaz koga kdaj prosil, naj se ne razpiše služba primarija, res pa je, da sem se predstavljal, kakor je običajno, članom visokega deželnega odbora kot kompetent za z dne 20. septembra 1892. št. 71. razpisano službo primarija dermatologičnega oddelka, katero mi je visoki deželni odbor, rešuje mojo prošnjo z dne 10. oktobra 1892., tudi podelil.“ Na to si dovoljujemo gospoda dr. V. Gregoriča spomniti, da je on že več mesecev pred 20. septembrom 1892. l. se predstavljal tedanjim članom visokega dež. odbora in prosil, naj se mu zagotovi, da dobi primarijsko službo. Na podlagi dobljenega zagotovila, da dobi službo na vsak način on in nihče drugi, je šel potem za nekaj mesecev na neko kliniko popolniti svoje znanje o dermatologiji, in ko se je vrnil, je bil koj oficijelno imenovan. Faktično se je torej primarijska služba oddala dr. Gregoriču pod roko. Gosp. dr. V. Gregorič je sicer sila razžaljen, da smo to stvar spravili v javnost, a bila je naša časnikarska dolžnost pojasniti, da ima tudi gospod dr. Gregorič za javno rabo druga moralna načela nego za svojo privatno rabo. Kdor je tako občutljiv, da ne prenese kritike, naj ne sili v javnost, ampak naj ostane za pečjo!

— (Slovensko gledališče.) Opozarjamo naše čitatelje novič na jutrišnjo predstavo „Razbojnikov“. Predstava se priredi na korist šestorice slabo plačanih članov naše drame. Ker so troški veliki, je treba razprodane hiše, sicer ne dobe beneficijanti — nič.

— (Zahvala Dunaja.) V včerajšnji seji je dunajska občinska delegacija, zastopajoča občinski svet, sklenila izreči odboru „Glasbene Matice“ v imenu stolnega mesta Dunaja zahvalo za prireditve dveh dobrodelnih koncertov.

— (Umrli je) danes v Ljubljani rodoljub stare korenine, zasebnik g. Edvard Hehn, vrl narodnjak in oče znane domoljubne rodbine, v prejšnjih letih lastnik knjigovežnice in zaloga slovenskih knjig. Pokojni je bil od početka narodnega gibanja v Ljubljani odločen pristaš narodne stranke in se je kot odličen meščan prav živahno udeleževal pri preporodu našega stolnega mesta. Bodi mu časten spomin!

— (Slovensko planinsko društvo) preloži na dan 12. t. m. določeni izlet k sv. Joštu za 14 dni.

— (Kranjska hranilnica) je imela včeraj svoj redni občni zbor, pri katerem je sklenila v razne dobrodelne in obče koristne namene darovati 41 339 gl. in prevzeti glavinskih delnic lokalne železnice Ljubljana-Vrhnika za 14.900 gl.

— (Domača umetnost.) V izložbi gospoda Kollmanua na Mestnem trgu je razstavljena slika novomeškega prošta g. Urha in sicer s privoljenjem lastnika. Slika je jako dobro izdelana in zasluži toplo pohvalo. Slikal jo je rojak, akad. slikar gosp. Josip Germ v Pragi.

— (Skrivnostna afera) Čitatelji se še spominjajo, da smo lani poročali o detomoru, kateri se je zgodil v tabaki tovarni. Našlo se je takrat umorjeno novorojeno dete in sicer na nekem strnišču v tovarni. Vzlic najekrbnejši preiskavi ni bilo moči zaslediti nečloveške matere. Policija pa te zadeve ni položila ad acta, nego skrivaj nadaljevala svoja poizvedovanja ter naposled res zasledila neke indicije, iz katerih se da sklepati, da se pride morilki morda vendar na sled. Stvar je sedaj v rokah dež. sodišča.

— (Odlikovanje.) Nadučitelj pri Stari Cerkvi na Kočevskem g. Jožef Erker je dobil povodom umirovljenja srebrni zaslužni križec s krono. Služboval je v Stari Cerkvi 52 let.

— (Imenovanje) Poštni administrator v Novi vasi g. Ludovik Ševar je imenovan poštarjem na Raketu.

— (Upravni odbor „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“) je v svoji seji dne 6. t. m. sklenil, prirediti letošnjo glavno skupščino dne 13. in 14. avgusta v divni Opatiji.

— (Talijska rešitev življenja) je deželna vlada nakasala čevljarskemu pomočniku Janezu Noču v Mostah, ker je dne 2. februarja v Žerovnici iz goreče hiše rešil posestnika hči Marijo Legat.

— (Veselica velikolaške moške podružnice sv. Cirila in Metoda) izvršila se je v vsakem obziru prav povoljšao. Vsi sodelujoči želi so burno pohvalo, da, celo pavze gospoda polkovnika pl. Ratenskega dobile so aplavz — na odprti sceni. Ni li imel dovolj časa za priučenje svoje vloge? Pri tej priliki se seveda ne sme pozabiti onih Laščanov, ki so se veselice ognili, kakor, da bi kozé gospodarile v hiši, kjer se je vršila. No, pa je tudi brez njih bilo dobro.

— (Uspehi katoliškega hujkanja.) Iz Domžal se nam piše: Na velikonočni ponedeljek, dne 6. t. m., je pri prvi maši na Gorici zopet grmel na leci. Gospod beneficijant Strupi je rohnol zoper „liberalce“ in liberalne časnike, češ, da grde duhovnike sploh in zlasti njegovo osebo. Beneficijatovim pristadem se je bralo raz lica, kako je taka „božja beseda“ nanje uplivala. Gledali so navzočne „liberalce“, kakor da hočejo takoj uprizoriti nekako „jerejsko noč“. Svoje hujkanje zoper liberalce je gospod Strupi zaključil z nasnanilom, da bo tisti dan procesija, in namignil svojim pristadem, naj skrbijo za red. Ko je popoldne šla procesija iz cerkve doli po bregu, stali so ob strani nekateri možje in fantje, največ taki, katere smatra gospod beneficijant Strupi za „liberalce“. Idoč mimo teh mož, zgrabi znan pristad Strupijev debelo opeko, jo zažene z vso silo na one, ob bregu stoječe „liberalce“ ter zadene dva fanta tako nesrečno na glavo, da sta se takoj zgrudila nezavestna. Kri je kar curkoma lila od obeh ranjencev, katere so ljudje odnesli v bližnjo hišo, kjer so jim izpirali rane in jih obvezali. Jeden fantov je tako težko ranjen, da je dvomljivo, če ozdravi, pri drugem pa se kaže, da ima lobanjo prebito. Ni dvoma, da je to posredna posledica vednega hujkanja zoper „liberalce“. Ni še dolgo tega, kar so naši katoliški prvoborci in beneficijatovi pristadi napadli neke „maškare“ v Stobu, in sedaj nov napad, prav kakor da je dovoljeno pobiti vse tiste, katere zmatra gospod beneficijant za „liberalce“. Prečudno, da se merodajni faktorji ne brigajo za dogodbe v našem

okraju in ne narede konca našim obupnim razmeram. Za časa prejšnjih duhovnikov ni bilo v domaški občini nikdar raznega prepira, šele odkar je zanesel veter semkaj benediktinca Strupija, se je začela gonja na „liberalce“. Apelujemo še enkrat na višje faktorje, naj savarujejo javno varnost, kakaj zadnji čas je, da se kaj stori, sicer pridejo ljudje na misel, da si morajo sami pomagati.

— (Nesreča.) Jednajsetletni Franc Kostrun iz Loke pri Kranju je dne 2. t. m. pahnul petinpolletnega Janeza Berganta z nekakega mostovža. Bergant je z meter visokega mostovža padel tako nesrečno, da se je ubil.

— (Slovensko društvo „Edinost“ v Gradcu) je izvolilo v odbor naslednje gospode: Franjo Rebec, predsednik; Franjo Bolta, podpredsednik; Ivan Setina, tajnik; Matija Peterlin, blagajnik; Jurij Vergles, knjižničar; Makso Jeglič, gospodar; Tone Lukanc in Ivan Lužar, odbornika.

— (Dr. Lueger v Gorici.) „Edinost“ poroča: V nedeljo na večer raznesla se je v slovenskih krogih goriških vest, da pride v ponedeljek popoldne Lueger iz Trsta v Gorico. Svoj prihod je naznanil visokorodnemu g. grofu Alfredu Coroniniju. Goriški Slovenci so bili veselo iznenadeni ter so sklenili prirediti sijajen sprejem vodji protisemiteškega gibanja v Avstriji. In res se je zbralo na kolodvoru okoli 400 ljudi, mej temi tudi nekoliko takomimovanih konservativnih Lahov. Na peronu so vzprejeli dra. Luegerja, Schneiderja, dra. Brzobohatega in njega soprogo: gg. grof Alfred Coronini, dr. Gregorčič ter dr. Rojic. Ko so dunajski gostje izstopili iz vlaka, pozdravil jih je gromoviti „živio dr. Lueger“, kateri klic se je navdušeno ponavljal, dokler se niso odpeljali v spremstvu v Hotel Suda. Okrepčavši se nekoliko, peljali so se na Kostanjevico, kjer so ogledali cerkev in raket Bourbonov. Zatem so se odpeljali v kronberški grad Coroninija, kjer sta jih vzprejela dražestna grofica Olga, šurjaskinja grofa Alfreda in nje soprog grof Karol Coronini. Ogledali so starodavni grad, njega starinske umetnosti ter občudovali divni razgled raz teraso. Mej južno napil je mladi grof avstrijskemu patrijotu dru. Luegerju, a ta grofovski rodovini Coroninijev Kronberških. Zadovoljni vrnili so se izletniki okoli sedme ure v Gorico. Ob 8½ zvečer otvoril je v vrtaem salonu Sudovega hotela dr. Gregorčič zaupen shod v smislu § 2. društvenega zakona, katerega se je udeležilo okoli 400 oseb, mej temi večina slovenskega razumnštva goriškega, posebno veliko duhovnikov, obrtnikov in kmetov. Dr. Gregorčič je pozdravil v slovenskem in nemškem jeziku zbrane, opisal pomen in delovanje Luegerjevo, tega neustrašnega prvoboritelja za osvobojo krščanskega ljudstva. Zatem sta govorila v enakem smislu v obeh jezikih g. Gabrček in kapelan gosp. Drmastja iz Solkana. Vsem trem se je burno ploskalo in pritrjevalo. A ko je stopil dr. Lueger na oder in začel popularno slikati in razlagati pomen in delovanje krščanskih socialstov ter rovanje in škodo židov in njih upliva za blagostanje narodov, ni bilo pritrjevanja ne konca ne kraja. Ko se je dr. Lueger zahvalil na krasnem vprejemu, kakoršnega se ni nadejal v Gorici, bilo je zopet novo in nepopisno ploskanje in zatrdjevanje od vseh strani, da se mora smatrati mej goriškimi Slovenci ljubljenskim domaćinom. Govoril je še Schneider mej živim odobravanjem. Prišla je polnoč, ko se je zaključil shod. Vse je drvilo in sililo k Luegerjevemu stolu, da se z njim rokuje. Ojdišemu v spremstvu grofa Coroninija, dra. Gregorčiča in dra. Rojca, zaorili so mu zaporedoma burni živio-klici. Ker je bilo na shodu tudi precej laške konservativne inteligence, se je pričakovalo, da bode tudi od teh kateri govoril. A zaman! Sedaj se pa pritožujejo in javkajo, da niso prišli do besede drugi, izvemski Vervego, kateri je v svoj kratkobesedni govor prav neumestno vpletel zidanje cerkve sv. srca Jezusovega. — V torek zjutraj peljali so se danajski gostje v spremstvu grofa Alfreda Coroninija v Oglej in Gradež, od koder so se vrnili ob devetih zvečer. V sredo zjutraj vrnili so se na Dunaj.

— (Nezgoda na železnici.) Pri Opčini se je predvčeršnjim pri nekem vlaku pretrgala vozova mej seboj sklepačova voz in je moral dotični vlak peljati se v dveh oddelkih do Sežane. Vseled tega so drugi vlaki imeli precejšnje zamude.

— (Trgovcem iz Kranjske.) Pod tem zaglavjem piše „Naša Sloga“: Že nekaj let se pridekuje mnogo vina v nekaterih okrajih Istre, posebno v poreškem. V Italijo gre seveda malo našega vina ali pa nič. Največ ga odpeljujejo na gorenje strani Istre, v Trst in na Kranjsko. Mnogo naših ljudi, Slovencev, prihaja kupovat vino v razne kraje. Hvaležni smo jim za to. Nego jedno želimo tu omeniti, radi česa se pritožujejo naši ljudje iz poreškega okraja. A to je, da naši trgovci, zlasti iz Kranjske, kupujejo vino največ pri naših narodnih protivnikih. Povsem prav imajo, da gledajo na svojo korist in kupujejo vino tam, kjer dobe boljše in cenejše. A kaj boljše in cenejše in vsakako nepokvarjeno vino dobe pri naših kmetih, naših poštenih ljudeh. A tudi ko bi bilo vino jednako dobro in jednako cenojeno, bi morali naši trgovci rajši k našim ljudem hoditi, negoli k našim narodnim protivnikom. Ti zapostavljajo naš narek, naš jezik, psujejo na Hrvate in na Kranjce, zakaj jim ti še mošnjiče polne, zakaj nosijo denar rajše njim nego našim ljudem za isto

vino!? Svoji k svojim naj tudi tu velja; naj naši ljudje vidijo, da jim bratje iz drugih dežel pomagajo, dvigniti se iz nepovoljnega položaja, v katerem se nahajajo.

* (Češka opera v Spletu.) Splet si je pred nekaj leti zgradil krasno mestno gledališče, v katerem poje sedaj češka operna družba. V tej družbi so vse odličnejše moči hrnske češke opere in pa naš tenorist g. Purkrabek, kateri poje vse partije v slovenskem jeziku. Stagione se je otvorila velikonočni ponedeljek z opero „Prodana nevesta“ in je bil uspeh predstave, kakor se brzojavlja češkim listom, tako velik, da so se morale mnoge točke ponavljati.

* (Koliko velja vsak vojak na leto?) V Belgiji 413 gld., v Bolgarski 250 gld., na Danskem 353 gld., na Nemškem 406 gld., na Angleškem 1000 gld., na Francoskem 268 gld., na Grškem 222 gld., na Laškem 366 gld., v Luksenburgu 250 gld., na Nizozemskem 321 gld., na Norveškem 291 gld., v Avstriji 325 gld., na Portugalskem 294 gld., na Ruskem 364 gld., na Rumunskem 315 gld., na Švedskem 244 gld., na Srbskem 203 gld., na Španskem 400 gld., na Turškem 343 gld.

* (Zadušile) so se predvčeršnjim na Dunaji tri osebe, neki 70letni kupčevalec, njegova gospodinja in nje postrežnica. Peč je bila zaprta in plin je omamil vse tri v sobi speče osebe. Ko so ljudje odprli sobo, je bila gospodinja že mrtva. Kupčevalec in postrežnico so prenesli v bolnico, kjer pa sta kmalu umrli.

* (Tatvina na pošti.) Neki praški firmi se je te dni dostavilo pismo, v katerem bi moralo biti 14.200 gld. Ko se je pismo odprlo, so se našli notri koščeki starih časnikov. Kto je pismo oplnil, se še ni dognalo.

* (Žrtva medvedov.) Mesto Bern v Švici redi vedno nekaj medvedov. To je že jako stara navada, saj ima mesto celo v svojem grbu medveda. Pred kratkim se je število medvedov pomnožilo; novodobljeni medvedje so še jako divji in vseled tega nevarnejši od starih. Te dni je neki 30letni tuji delavec padel po noči v medvedjo jamo. Medvedje so mu čez noč odgrizli glavo in oglodali roke in noge. Ta strašni slučaj obuja različne reminiscence. Pred nekaj leti je neki Anglež zgolj iz preširnosti splezal v medvedjo jamo. Stavljal je bil za lepo svoto, da se ubrani medvedev z dežnikom, a stave ni dobil. Medvedje so mu strgali dežnik in njega razmesarili, še predno so mu mogli ljudje na pomoč priti. Pred nekaj leti je neko, le za silo oblečeno dekle skočilo v medvednjak in sicer s samomorilnim namenom. Medvedje so se dekleta tako ustrašili, da se nobeden ni upal približati se mu, in je bilo mogoče deklo rešiti.

* (Poštenjak Crispi) je zadnje tri dni svojega vladanja preskrbel 703 svojih prijateljev in somišljenikov različna odlikovanja, mnogim drugim pa podelil mastne službe. Da je državne blagajnice popolnoma izpraznil in odnesel tudi mnogo važnih, njegove tatvine osvetljujočih spisov, smo že poročali. Vzlic vsemu temu je Crispi še vedno ljubljene in zaupni mož kralja Umberta.

* (Panika v cerkvi.) V neki grški cerkvi v Carigradu se je minoli petek primeril strašen prizor. Cerkev je bila natlačena polna. Hkrati je začelo grmeti. Ljudje so mislili, da je potres in da se cerkev podira. Jeli so bežati, valed česar je nastala velikaneka gneča. Ženske so kričale, otroci so jokali, moški so vzdihali. Mnogo oseb je bilo poboženih, drugi so bili v silni gneči pobabljeni, neka žena se je prišedši iz cerkve zgrudila mrtva. Umrli je menda strahu. Vsega skupaj je umrlo sedem oseb, nevarno ranjenih pa je bilo nad petdeset.

* („Cvetke, cvetke, same cvetke . . .“) Neapolske bolnice so prenapoljene z laškimi vojaki. Siromaki, ki so vsi več ali manj pobabljeni, se premetavajo v groznih bolečinah na svojih ležiščih in jedina tolažba jim je, da je odslovljen tisti, ki jih je pogljal v nesrečo, veliki lopov Crispi. Ali to je kaj slaba tolažba človeku, kateri je izgubil roko ali nogo. Na vso srečo pa so bile te nedolžne žrtve za vse trpljenje bogato odškodovane. Te dni se je mudila v Neapolu nemška cesarica. Ko je obiskala muzej, se jej je vročil krasen šopek in ona je ta šopek duhtečih cvetk izročila generalu Sterponi s premilostnim naročilom, naj razdeli cvetke mej ranjene in v bolnici ležeče vojake. Lahko si je predstavljati, kako velika radost je mavladala mej ranjenci, ko so izvedeli za to munificentno darilo, za ta poetični izraz cesarične milosti. In kolika je morala še le radost biti, ko so se cvetke razdeljevale. Gotovo so se ranjenci zanje kar pulili. Upajmo, da mej ranjenimi vojaki ni bilo nobenega takega zarobljenca, kateri bi bil dobljeno cvetko dal za kos klobase ali kako smodko. Mej junaki, ki so na bojiščih prelivali svojo kri, so pač redki taki lahkoživci, ki bi klobaso bolj cenili, nego od nemške cesarice poslano cvetko.

* (Velikonoč na Angleškem.) Vsako leto se v imeni kraljice razdele v westminsterski cerkvi velikonočna darila tolikim starim možem in ženam, kolikor let je kraljica stara. Kraljica je sedaj 77 let stara in je bilo v četrtek obdarovanih 77 mož in 77 žen. „Svoj čas so se razdeljevale jestvine in obleke, sedaj pa se daje denar, in sicer dobi vsak

moški okoli 25 gld., vsaka ženska pa okoli 15 gld. namesto obleke, potem pa še vsak po 25 gld. namesto hrane. Umivanje nog ni več običajno, opomin na to pa so brisalke, katere zastopniki kraljice nosijo pri razdeljevanju daril na rokah.

* (Najhitrejši brzovlak) vozi mej Novim Yorkom in Buffalom, katere proga je dolga 700 kilometrov. Lokomotive, katere se rabijo, so nove konstrukcije in pretečejo v vsaki uri povprek 81½ kilometrov. Ko bi vozil ta vlak na južni železnici bi človek lahko v jedni dobri uri prišel iz Ljubljane v Trst, dočim se z našim brzovlakom vozi skoro štiri ure. Strojvodja najhitrejšega brzovlaka je hotel nekoč nadomestiti zamudo na neki postaji in je progo od Buffala do Rochestra, dolgo 138 km, prevozil v 68 minutah. Kolik razloček mej tem in — kamniškim vlakom.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Zahvala. Na velikodušnem darilu, tukajšnjem šolskem knjižnici poklonjenem po slavnem odboru, oziroma predsedništvu „Slovenske Matice“ v Ljubljani, izražuje podpisani krajni šolski svet, kakor tudi šolsko vodstvo presrečno zahvalo. Na zdar! Krajni šolski svet in šolsko vodstvo v Razboru, dne 8. aprila 1896. Blaž P o m p e, predsednik. B. J u r k o, vodja.

Brzojavke.

Dunaj 9. aprila. Bivši moravski namestnik Löbl je imenovan članem državnega sodišča.

Dunaj 9. aprila. Pozicija tirolskega namestnika grofa Merweldta je podkopana in on najbrž odstopi. Povod je to, da namestnik ni oficijelno poročal na Dunaj o italijanskih vojaških begunih, katerih je vse polno na južnem Tirolskem.

Praga 9. aprila. V klubu mladočeške stranke se je unela velika debata glede volilne reforme. Zoper Badenijev načrt so govorili Gregor, Vašaty in Sokol; za to, da naj mladočeški poslanci glasujejo za Badenijev načrt, sta govorila klubov predsednik dr. Engel in dr. Herold, kateri je rotli navzočnike, naj se vender že naredi konec tridesetletnemu mejsebojnemu hujskanju in sumničenju.

Budimpešta 9. aprila. V deželnem kazinu sta se zopet zasačila dva odlična moža, ko sta varala pri igranju. Neki list zatrjuje, da se v vseh budimpeštanskih klubih igra z markiranimi kartami, katere so se izdelale v tovarni, stoječi pod državno kontrolo.

Pariz 9. aprila. Razni listi zatrjujejo, da se Bourgeoisovo ministerstvo ne more več rešiti, ker baje Rusija radikalni vladi ni naklonjena. Isti listi poročajo, da sestavi novo ministerstvo najbrž bivši minister unanjih del Hanotaux.

Rim 9. aprila. Oficijelno se potrjuje, da so derviši pobili laško vojsko pri Kassali. General Baldissera je majorja Stevanija, zapovednika poraženega oddelka, takoj odstavlil.

Rim 9. aprila. V bitvi pri Aduvi je laška vojska, kakor poroča „Opinione“, izgubila 5000 mož, kateri so bili ubiti, ranjenih je bilo 7000 do 8000 mož.

Madrid 9. aprila. Ker je španska vojska na Kubi decimirana in skoro popolnoma desorganizirana, odpošlje vlada čim prej mogoče novo krdelo 40.000 mož.

Narodno-gospodarske stvari.

— Posojilnica na Slapu pri Vipavi je imela koncem 1895. leta 204 zadrugižnike, kateri so imeli v deležih 2600 gld. Hranilnih vlog vložilo se je v 1895. letu v skupnem znesku 27.458 gld. 67 kr., vzdignilo pa 4899 gld. 98 kr., tedaj več vložilo 22.558 gld. 69 kr. Stanje hranilnih vlog koncem 1894. l. je bilo 13.630 gld. 58 kr. Kapitalizovane obresti od hranilnih vlog 1895. l. znašajo 697 gld. 18 kr., tedaj je stanje hranilnih vlog koncem 1895. l. 36.886 gld. 45 kr. Posojil se je 1895. l. izplačalo 28.267 gld. 94 kr., vrnilo pa 2872 gld. 26 kr., tedaj več posodilo 25.395 gld. 68 kr. Stanje posojil koncem 1894. l. je bilo 14.986 gld. 5 kr., tedaj je stanje posojil koncem 1895. l. 40.381 gld. 73 kr. Rezervni fond 115 gld. 30 kr., vatopnina 1895. l. 64 gld., 5% od čistega dobička 1895 l. 24 gld., tedaj je stanje rezervnega fonda koncem 1895. l. 203 gld. 30 kr. Čisti dobiček 1895. l. znaša 480 gld. 8 kr.

Deželno gledališče v Ljubljani.

Izvanredna zadnja letošnja predstava.
V soboto dne 11. aprila 1896.

Na korist igralkam in igralcem slov. drame gospicam
M. Nigrinovi in Z. Teršovi ter gospodom F. Lovšinu,
F. Orehekcu, Z. Podgrajskemu in A. Verovšekcu.
Iz prijaznosti sodeluje režiser in operni pevec gospod
Josip Noll.

Razbojniki.

Zaloigra v petih dejanjih. Spisal Friderik Schiller. Poslovenil
Josip Noll. Režiser Rudolf Ineman.
Blagajna se odpre ob 7. uri. — Začetek točno ob 8. uri.
Konec ob 10. uri zvečer.
Vstopnino glej na gledališkem listu.
Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Josipa Jakopina zemljišče v Ravnah, cenjeno 2223 gld., dne 15. aprila v Ložu.
Janeza Kocjana zemljišče v Stari vasi, cenjena 1105 gld., dne 15. aprila in 20. maja v Mokronogu.
Jozefa Korena zemljišče v Praprečah, cenjeno 2191 gld. 60 kr., dne 16. aprila in 12. maja v Zatičini.
Avgusta Gaspari posestva na Rakeku, cenjena 10.100 gld., 1200 gld. in 400 gld., dne 17. aprila in 16. maja v Logatcu.
Karola Korena zemljišče v Kožljeku, cenjeno 6 gld., dne 16. aprila in 18. maja v Cerknici.

Meteorologično poročilo.

April	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokri- na v mm. v 24 urah
9.	9. zvečer	739.1	7.0	sr. vzhod	oblačno	
10.	7. jutraj	740.7	5.8	sl. jvzh.	pol obl	1.2
"	2. popol.	739.0	15.2	sl. jvzh.	pol obl.	

Srednja včerašnja temperatura 7.0°, za 1.5° pod normalom.

Dunajska borza

dne 10. aprila 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	15	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	20	"
Avstrijska zlata renta	122	"	10	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	35	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	90	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	05	"
Avstro-ogerske bančne delnice	984	"	—	"
Kreditne delnice	364	"	60	"
London vista	120	"	50	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	92 1/2	"
30 mark	11	"	78	"
20 frankov	9	"	55	"
Italijanski bankovci	43	"	8	"
C. kr. cekini	5	"	66	"

Potrtega srea naznanjajo podpisani tužno vest,
da je njih iskrenoljubljeni oče, oziroma tast in
ded, blagorodni gospod

Edvard Hohn

zasebnik

danes, dne 10. aprila t. l. v starosti 79 let ob 4. uri
jutraj nenadoma hitro v Gospodu zaspal.
Pogreb draga rajnika boče dne 12. aprila
ob polu 4. uri popoldne iz hiše žalosti, Stari
trg št. 24.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v župnijski
cerkvi Sv. Jakoba.
Nepozabni ranjki se priporoča v molitev in
blag spomin. (2208)

V Ljubljani, dne 10. aprila 1896.

Hugo Hohn, c. kr. poštni nadkontrolor; Robert
Hohn, nadzornik c. kr. priv. južne železnice,
sinova. — Melanija Hohn; Olga Engel-
berg roj. Hohn, hčeri. — Henrik Engelberg,
tast. — Amalija Hohn roj. Ramm, Beti
Hohn roj. Brunner, sinahi. — Vsi vnuki.

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom,
prijateljem in znanem žalostno vest, da je naša
nepozabna mati, oziroma tašča in stara mati, gospa

Josipina Keršin roj. Cerer

danes dopoldne ob 12. uri, previdena s svetimi
zakramenti za umirajoče, v 70. letu svoje starosti,
po dolgi in mučni bolezni mirno v Gospodu zaspala.

Truplo predrage rajnice se bo v soboto, dne
11. t. m., popoldne ob 4. uri na tukajšnje pokop-
ališče k pogrebu in večnemu pokoju preneslo.
Sveta maša zadušnica se bo brala v farni
cerkvi v St. Petru.

Nepozabno rajnico priporočamo v blag spomin
in molitev.

Št. Peter, dne 9. aprila 1896.

Andrej Lavrenčič Amalija Lavrenčič
z. et. hči.
Viktor Lavrenčič
vnuk. (2204)

Solnčnike

v najbogatejši izberi in solidno izdelane

priporoča

(2113-5)

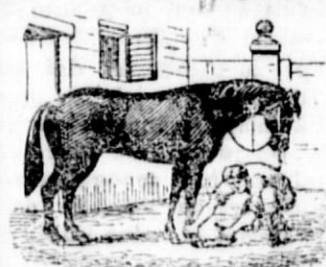
po najnižjih cenah

L. Mikusch

v Ljubljani, na Mestnem trgu 15.

Konjski ovet

(pomnožen restitucijski tok)
steklenica 1 gld., 5 steklenic 4 gld.

rabi se za drgnjenje v
krepilo konjskih udov.
Ta ovet, mnogo let po
izkušenih živinozdrav-
nikih in od praktičnih
poljedelcev priznan kot
krepilo; lajša otrpno-
lost konjskih udov ter
služi v krepilo pred
in v restitucijo (očvr-
stenje) po kakem tru-
dopolnem delu.

Skušena redilna štupa za živino
za konje, rogato živino, ovce, prašiče itd.

Rabi se skoro 40 let
z najboljšim vspehom
večinoma po hlevih,
ako živinca ne more
jesti; zboljšuje mleko.
Zametek z rabilnim
navodom vred volja
30 kr., 5 zamotkov
z rabilnim navodom
samo 2 gld.

Priporoča in razpošilja na vse strani s prvo pošto
lekarnar Ubald pl. Trnkóczy
Ljubljana, Kranjsko. (2150-2)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895.

Karotipno omejeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v
prostojevozovnem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

06. 28. uri 5 min. po moči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Co-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Seisenthal v Anaspe, Ischl, Gmünd,
Jen, Bolnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, He-
b, Karlova vane, Francovo vane, Prago, Ljpsko, Dunaj via Amstetten.
07. 3. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
08. 7. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Co-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Seisenthal v Bolnograd, Dunaj
via Amstetten.

09. 19. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
10. 21. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak,
Colovec, Ljubno, Seisenthal, Dunaj.

11. 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Colovec, Ljubno,
des. Seisenthal v Bolnograd, Lend-Gasteln, Zell na Jeseru, Inomest,
Bregence, Gurib, Gmünd, Paris, Steyr, Linz, Gmünd, Ischl, Bude-
jovice, Pilsen, Marijine vane, Heb, Francovo vane, Karlova vane,
Prago, Ljpsko, Dunaj via Amstetten.

12. 7. uri 50 min. večer osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
Hauus tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 55 min. večer popoldne
osebni vlak v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

01. 8. uri 55 min. jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Ljps-
ko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov,
Pilsen, Budejovice, Bolnograd, Linz, Steyr, Gmünd, Ischl, An-
aspe, Ljubno, Colovec, Beljak, Franzensfeste, Trbiš.

02. 9. uri 15 min. jutraj osebni vlak iz Kočevja, Novega mesta.

03. 11. uri 55 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten,
Ljpsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih
varov, Pilsen, Budejovice, Bolnograd, Linz, Steyr, Paris, Gmünd,
Gurib, Bregence, Inomest, Zell na Jeseru, Lend-Gasteln, Ljubno,
Colovec, Pontabel, Trbiš.

04. 3. uri 55 min. popoldne osebni vlak iz Kočevja, Novega mesta,
Beljak, Colovec, Franzensfeste, Pontabel, Trbiš.

05. 9. uri 55 min. večer osebni vlak iz Kočevja, Novega mesta.

06. 9. uri 55 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in
Ljubnega, Beljaka, Colovec, Pontabel, Trbiš.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

01. 7. uri 55 min. jutraj v Kamnik.

02. 8. uri 55 min. popoldne

03. 9. uri 55 min. večer

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

01. 8. uri 55 min. jutraj iz Kamnika.

02. 11. uri 15 min. dopoldne

03. 9. uri 55 min. večer (1705-82)

Najnovije

klobuke

za gospode in dečke

iz klobučine

priporoča z velespoštovanjem

C. J. HAMANN

Glavni trg št. 8.

Najnižja cena! (2139-6)

Največja izber

dunajskih klobučnih modelov

(2014) za dame in otroke VI. (6)

slamnikov brez nakita

— v najnovijih oblikah —

cvetlic, trakov in perja itd.

Ženski žalni klobuki

se v treh urah naredé v modni prodjalnici

Karol Recknagel.

Št. 1173.

Gostilna v najem.

(2182-2)

Podpisano c. kr. rudniško ravnateljstvo v Idriji kot lastnik za izvrševanje gostil-
nega in kramarskega obrta oddaja v imenu visokega erarja, na cerkvenem trgu v Idriji
stoječo, vnovič popravljeno

gostilno „pri črnem orlu“

(tako zvano veliko gostilno)

z zraven spadajočimi prostori, zemljišči in inventarjem, ravno tako tudi

letovišče „na zemlji“

s 1 oktobrom 1896 v najem

Zaradi najemnih pogojev se lahko pozvé v pisarni c. kr. rudniškega ravna-
teljstva v Idriji mej uradnimi urami in se tudi iste na željo dotičnikov pismeno
doposljejo.

Osebnostna predstava se želi, za oskrbovanje obrti je znanje obeh deželnih jezikov
potrebno.

Taisti, kateri se za ta najem zanimajo, naj svoje pismene, postavno kolekovane in
zapečatené ponudbe z napisom „Ponudba za najem gostilne“ vstevši do 1. maj-
nika 1896 pri podpisnem uradu vložé.

C. kr. rudniško ravnateljstvo v Idriji

dne 1. aprila 1896.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.